

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία: α) της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019 για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης (αναδιτύπωση) και β) της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/952 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2017, για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1164 όσον αφορά τις ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων με τρίτες χώρες

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2020/262 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 19 ^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019 ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ (ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ) - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ	
Άρθρο 1	Σκοπός
Άρθρο 2	Αντικείμενο
Άρθρο 3	Εφαρμογή του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα - Εδαφική εφαρμογή- Γενεσιουργό γεγονός επιβολής του φόρου – Τροποποίηση άρθρου 54 του ν. 2960/2001 (παρ. 1, 2 και 4 άρθρου 2, παρ. 2, 3, 4 και 5 άρθρου 4, άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 4	Ορισμοί - Τροποποίηση άρθρου 55 του ν. 2960/2001 (άρθρο 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 5	Χρόνος και τόπος όπου καθίσταται απαιτητός ο φόρος - Τροποποίηση άρθρου 56 του ν. 2960/2001 (παρ. 2, 3 και 4 άρθρου 6, άρθρο 7 και πρώτο εδάφιο άρθρου 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 6	Διακινήσεις υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς και γενεσιουργός αιτία του ειδικού φόρου - Αντικατάσταση άρθρου 57 του ν. 2960/2001 (άρθρα 33 και 34 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 7	Προϋποθέσεις διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς – Ηλεκτρονικό απλουστευμένο διοικητικό έγγραφο και αναφορά παραλαβής - Προσθήκη άρθρου 57Α στον ν. 2960/2001

	(άρθρα 35, 36 και 37 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 8	Εφεδρικές διαδικασίες και έγγραφα - Ανάκτηση δεδομένων – Εναλλακτικές αποδείξεις παραλαβής προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς - Προσθήκη άρθρου 57B στον ν. 2960/2001 (άρθρα 38, 39, 40 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 9	Διακίνηση προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση μεταξύ δύο τόπων στο έδαφος της Χώρας μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. – Αντικατάσταση άρθρου 58 του ν. 2960/2001 (παρ. 1 άρθρου 42 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 10	Πωλήσεις εξ αποστάσεως - Τροποποίηση άρθρου 60 του ν. 2960/2001 (άρθρο 44 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 11	Καταστροφές και απώλειες υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση - Αντικατάσταση άρθρου 61 του ν. 2960/2001 (άρθρο 45 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 12	Παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή, αποθήκευση - Τροποποίηση άρθρου 62 του ν. 2960/2001 (άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 13	Προϋποθέσεις αναγνώρισης εγκεκριμένου αποθηκευτή – Τροποποίηση άρθρου 64 του ν. 2960/2001 (άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 14	Καταστροφές και απώλειες προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής – Τροποποίηση άρθρου 65 του ν. 2960/2001 (παρ. 5, 6, 7, 8, 9 και 10 άρθρου 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 15	Επιστροφή και διαγραφή - Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων – Τροποποίηση άρθρου 66 του ν. 2960/2001 (άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 16	Πιστοποιητικό απαλλαγής – Τροποποίηση άρθρου 68 του ν. 2960/2001 (άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 17	Πωλήσεις προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση από καταστήματα πλοίων και αεροσκαφών - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 70 του ν. 2960/2001
Άρθρο 18	Μικροί οινοπαραγωγοί - Αντικατάσταση άρθρου 71 του ν. 2960/2001 (άρθρο 48 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 19	Τόπος αποστολής και προορισμού της διακίνησης υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής. Εγγύηση – Τροποποίηση άρθρου 112 του ν. 2960/2001 (άρθρα 16, 17 και 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Άρθρο 20	Εγγεγραμμένος παραλήπτης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 113 ν. 2960/2001 (παρ. 1 άρθρου 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 21	Διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής μέσω μηχανοργανωμένου συστήματος – Τροποποίηση άρθρου 114 του ν. 2960/2001 (άρθρα 20, 21, 22, 24 και 25 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 22	Διαδικασίες σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι μη διαθέσιμο – Αντικατάσταση άρθρου 115 του ν. 2960/2001 (άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 23	Εναλλακτική απόδειξη παραλαβής και αποδεικτικά στοιχεία για την έξοδο – Τροποποίηση άρθρου 116 του ν. 2960/2001 (άρθρο 28 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 24	Παρατυπίες κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση – Τροποποίηση άρθρου 119 του ν. 2960/2001 (άρθρο 46 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
Άρθρο 25	Μεταβατικές διατάξεις (άρθρο 54 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡ. 5 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2017/952 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 29ης ΜΑΪΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2016/1164 ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΑΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΣΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ – ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΠΑΡ. 10 ΚΑΙ 11 ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 66B ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	
Άρθρο 26	Σκοπός
Άρθρο 27	Αντικείμενο
Άρθρο 28	Ασυμφωνίες στη μεταχείριση αντίστροφων υβριδικών μέσων – Προσθήκη παρ. 10 και 11 στο άρθρο 66B του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (παρ. 5 άρθρου 1 και παρ. 3 άρθρου 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/952)
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ	
Άρθρο 29	Έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2020/262 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 19^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019 ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ (ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ) – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του παρόντος είναι η ενσωμάτωση στον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα (ν. 2960/2001, Α΄265) της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262 του Συμβουλίου της 19^{ης} Δεκεμβρίου 2019 για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης (L 58), με την οποία αναδιατυπώνονται, για λόγους σαφήνειας και εναρμόνισης, οι όροι επιβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε προϊόντα που καλύπτει η Οδηγία 2008/118/ΕΚ, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, να διευκρινίζονται τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στα οποία εφαρμόζεται η Οδηγία (ΕΕ) 2020/262 και να γίνεται αναφορά για τον σκοπό αυτό στις Οδηγίες του Συμβουλίου 2011/64/ΕΕ, 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ, 2003/96/ΕΚ, να προσδιορίζονται τα στοιχεία των ενωσιακών κανόνων που εφαρμόζονται και στους άλλους έμμεσους φόρους για ειδικούς σκοπούς, καθώς και να καθορίζονται όλα τα συναφή θέματα.

Άρθρο 2

Αντικείμενο

Αντικείμενο του παρόντος είναι:

α) η αναθεώρηση των όρων του γενικού καθεστώτος για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση των κάτωθι προϊόντων («προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης»):

- αα) ενεργειακά προϊόντα και ηλεκτρική ενέργεια που εμπίπτουν στην Οδηγία 2003/96/ΕΚ
- αβ) αλκοόλη και αλκοολούχα ποτά που εμπίπτουν στις Οδηγίες 92/83/ΕΟΚ και 92/84/ΕΟΚ
- αγ) βιομηχανοποιημένα καπνά που εμπίπτουν στην Οδηγία 2011/64/ΕΕ και

β) ο καθορισμός όλων των συναφών ζητημάτων ιδίως για την επιβολή άλλων πρόσθετων έμμεσων φόρων για ειδικούς σκοπούς.

Άρθρο 3

Εφαρμογή του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα - Εδαφική εφαρμογή- Γενεσιουργό γεγονός επιβολής του φόρου - Τροποποίηση άρθρου 54 του ν. 2960/2001

(παρ. 1, 2 και 4 άρθρου 2, παρ. 2, 3, 4 και 5 άρθρου 4, άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 54 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265): α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) η παρ. 1 τροποποιείται ως προς β) την υποδιαίρεσή της σε περ. α΄ έως γ΄, ββ) την εξειδίκευση της εδαφικής εφαρμογής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, γ) στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3, η λέξη «εδάφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ένα από τα εδάφη», δ) η παρ. 4 αντικαθίσταται, ε) στην παρ. 6, στο πεδίο εφαρμογής για τα εισαγόμενα προϊόντα, προστίθενται τα προϊόντα της παρ. 3 του άρθρου 355 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), στ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 54 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 54

Εφαρμογή του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα - Εδαφική εφαρμογή - Γενεσιουργό γεγονός επιβολής του φόρου

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης υπόκεινται τα προϊόντα του άρθρου 53, κατά:

α) την παραγωγή τους, συμπεριλαμβανομένης, ανάλογα με την περίπτωση, της εξόρυξής τους στο εσωτερικό της χώρας,

β) την εισαγωγή τους ή την παράτυπη είσοδό τους στο εσωτερικό της χώρας,

γ) την παραλαβή τους από άλλα κράτη – μέλη της Ε.Ε. στο εσωτερικό της χώρας.

2. Επί των εισαγόμενων και εξαγόμενων προϊόντων του άρθρου 53 εφαρμόζονται οι διατάξεις της τελωνειακής και συναφούς με τον παρόντα κώδικα νομοθεσίας.

3. Οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τις ενωσιακές τελωνειακές διατάξεις για την είσοδο εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την είσοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στο έδαφος της Ένωσης από ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στην παρ. 5. Οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τις ενωσιακές τελωνειακές διατάξεις για την έξοδο εμπορευμάτων από το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την έξοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από το έδαφος της Ένωσης προς ένα από τα εδάφη που αναφέρονται στην παρ. 5.

4. Τα άρθρα 57 έως 65, 112 έως 117 και 119 δεν εφαρμόζονται σε υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που έχουν τον τελωνειακό χαρακτήρα των μη ενωσιακών εμπορευμάτων, όπως ορίζονται στο σημείο 24 του άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (αναδιατύπωση) (L 269).

5. Θεωρούνται ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας, τα προϊόντα που προέρχονται από τα ακόλουθα εδάφη, τα οποία αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης:

α) Κανάριοι Νήσοι,

β) Τα γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 349 και στην παρ. 1 του άρθρου 355 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

γ) Νήσοι Άαλαντ,

δ) Αγγλονορμανδικές Νήσοι,

Οι περ.α' και β' παύουν να ισχύουν από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση σχετικής δήλωσης της Ισπανίας ή της Γαλλίας αντίστοιχα, για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στη δήλωση αυτή.

6. Θεωρούνται επίσης ως προϊόντα εισαγόμενα στο εσωτερικό της χώρας, τα προϊόντα που προέρχονται από τα εδάφη που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρ. 3 του άρθρου 355 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθώς και από τα ακόλουθα εδάφη, τα οποία δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης:

α) Νήσος Ελιγολάνδη,

β) Έδαφος του Μπίζινγκεν,

γ) Θέουτα,

δ) Μελίλια,

ε) Λιβίνιο,

στ) το Γιβραλτάρ.

7. Για την εφαρμογή του τρίτου μέρους, η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ή προς:

α) το Πριγκιπάτο του Μονακό, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς τη Γαλλία,

β) τον Άγιο Μαρίνο, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς την Ιταλία,

- γ) τις περιοχές κυρίαρχων βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήριο και τη Δεκέλεια, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς την Κύπρο,
- δ) τη Νήσο του Μαν, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο,
- ε) το Jungholz και το Mittelberg (Kleines Walsertal), αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς τη Γερμανία.».

Άρθρο 4

Ορισμοί - Τροποποίηση άρθρου 55 του ν. 2960/2001 (άρθρο 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 55 του ν. 2960/2001 (Α' 265) α) εξειδικεύονται οι ορισμοί των περ. α' έως γ', ζ' έως ια', β) στην περ. στ' ο ορισμός «τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής» αντικαθίσταται από τον ορισμό της «παράτυπης εισόδου», γ) προστίθενται περ. ιδ' έως κα', δ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 55 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 55

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του τρίτου μέρους νοούνται ως:

- α) «εγκεκριμένος αποθηκευτής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να αποθηκεύει, να παραλαμβάνει ή να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε φορολογική αποθήκη,
- β) «έδαφος κράτους μέλους»: το έδαφος κράτους μέλους της Ε.Ε. στο οποίο εφαρμόζονται οι Συνθήκες, σύμφωνα με τα άρθρα 349 και 355 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), πλην των τρίτων εδαφών,
- γ) «έδαφος της Ένωσης»: τα εδάφη των κρατών μελών της Ε.Ε.,
- δ) «τρίτα εδάφη»: τα εδάφη που απαριθμούνται στις παρ. 5 και 6 του άρθρου 54,
- ε) «τρίτη χώρα»: κράτος ή έδαφος στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι Συνθήκες,
- στ) «παράτυπη είσοδος»: η είσοδος προϊόντων στο έδαφος της χώρας τα οποία δεν έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (αναδιατύπωση) και για τα οποία έχει γεννηθεί τελωνειακή οφειλή σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 79 του ίδιου Κανονισμού ή θα είχε γεννηθεί, εάν στα εμπορεύματα είχε επιβληθεί τελωνειακός δασμός,
- ζ) «καθεστώς αναστολής»: το φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, τη μεταποίηση, την κατοχή, την αποθήκευση, ή τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό αναστολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης,
- η) «εισαγωγή»: η θέση των προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (αναδιατύπωση) (L 269),
- θ) «εγγεγραμμένος παραλήπτης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εξουσιοδοτημένο από τις τελωνειακές αρχές, να παραλαμβάνει, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα προερχόμενα από το έδαφος άλλου κράτους-μέλους της Ε.Ε., τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης,

ι) «εγγεγραμμένος αποστολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εξουσιοδοτημένο από τις τελωνειακές αρχές, αποκλειστικά και μόνο να αποστέλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, κατόπιν της θέσης τους σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (αναδιατύπωση) στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του,

ια) «φορολογική αποθήκη»: ο τόπος όπου υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, αποθηκεύονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης από εγκεκριμένο αποθηκευτή στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του,

ιβ) «Σημείο Κατανάλωσης φυσικού αερίου»: η εγκατάσταση καταναλωτή φυσικού αερίου στην οποία παραδίδεται φυσικό αέριο για τελική χρήση.

ιγ) «Διανομέας ή Αναδιανομέας φυσικού αερίου» είναι:

αα. ο Προμηθευτής φυσικού αερίου, κατά την έννοια της περ. κβ' της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4001/2011 (Α' 179), για την ποσότητα φυσικού αερίου που προμηθεύει σε Σημείο Κατανάλωσης φυσικού αερίου,

ββ. ο Τελικός Πελάτης φυσικού αερίου, κατά την έννοια της περ. ιστ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 4001/2011, για την ποσότητα που καταναλώνει και την οποία προμηθεύεται αποκλειστικά για δική του χρήση σε σημείο διαφορετικό από το Σημείο Κατανάλωσης φυσικού αερίου,

ιδ) «πιστοποιημένος αποστολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο σε μητρώο με σκοπό, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων, την αποστολή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας, και στη συνέχεια διακινούνται προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε.,

ιε) «πιστοποιημένος παραλήπτης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγγεγραμμένο σε μητρώο με σκοπό, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, την παραλαβή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. και στη συνέχεια διακινούνται προς το εσωτερικό της χώρας,

ιστ) «κράτος μέλος προορισμού»: το κράτος μέλος της Ε.Ε., στο οποίο πρόκειται να παραδοθούν ή να χρησιμοποιηθούν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα σύμφωνα με το Τρίτο Μέρος του παρόντος,

ιζ) «κράτος μέλος αποστολής»: το κράτος μέλος της Ε.Ε., από το οποίο αποστέλλονται σε κράτος μέλος προορισμού της περ. ιστ' υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα σύμφωνα με το Τρίτο Μέρος του παρόντος,

ιη) «κράτος μέλος εξαγωγής»: το κράτος μέλος της Ε.Ε. όπου υποβάλλεται η διασάφηση εξαγωγής κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 221 του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής της 24^{ης} Νοεμβρίου 2015 «για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα»,

ιθ) «διαγραφή»: η απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής ειδικού φόρου κατανάλωσης που δεν έχει καταβληθεί,

κ) «επιστροφή»: η επιστροφή ποσού ειδικού φόρου κατανάλωσης που έχει καταβληθεί,

κα) «μηχανοργανωμένο σύστημα»: το μηχανοργανωμένο σύστημα που αναφέρεται στο άρθρο 1 της Απόφασης (ΕΕ) 2020/263 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15^{ης} Ιανουαρίου 2020 για την εισαγωγή της πληροφορικής στη διακίνηση και στους ελέγχους των αγαθών που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (L 58).».

Άρθρο 5

Χρόνος και τόπος όπου καθίσταται απαιτητός ο φόρος - Τροποποίηση άρθρου 56 του ν. 2960/2001

(παρ. 2, 3 και 4 άρθρου 6, άρθρο 7 και πρώτο εδάφιο άρθρου 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 56 του ν. 2960/2001 (Α' 265), α) αντικαθίστανται αα) ο τίτλος, αβ) οι περ. β', γ' και δ' της παρ. 2, αγ) οι παρ. 3 και 8, β) στην παρ. 6, βα) αντικαθίστανται η περ. β' και το πρώτο εδάφιο της περ. δ', ββ) τροποποιείται η περ. γ' με την προσθήκη της μεταποίησης, γ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 56 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 56

Χρόνος και τόπος όπου καθίσταται απαιτητός ο φόρος

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο θέσης σε ανάλωση των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας.

2. Θεωρείται ως «θέση σε ανάλωση»:

α) η έξοδος υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ένα καθεστώς αναστολής, συμπεριλαμβανομένης της παράτυπης εξόδου,

β) η κατοχή ή αποθήκευση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων παρατυπίας, εκτός καθεστώτος αναστολής, για τα οποία δεν έχει επιβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης δυνάμει των εφαρμοστέων διατάξεων του ενωσιακού δικαίου και της εθνικής νομοθεσίας,

γ) η παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της μεταποίησης, υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και η παράτυπη παραγωγή ή μεταποίηση, εκτός καθεστώτος αναστολής,

δ) η εισαγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εκτός εάν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπαχθούν, αμέσως μετά την εισαγωγή, σε καθεστώς αναστολής, ή η παράτυπη είσοδος προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, εκτός εάν η τελωνειακή οφειλή έχει αποσβεσθεί σύμφωνα με τα στοιχεία ε, στ, ζ και ια της παρ. 1 του άρθρου 124 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (αναδιατύπωση). Η εφαρμογή της παρούσας για οφειλές που αποσβάνονται σύμφωνα με το στοιχείο ε της παρ. 1 του άρθρου 124 του ίδιου Κανονισμού είναι ανεξάρτητη από την επιβολή και την είσπραξη των πολλαπλών τελών της παρ. 1 του άρθρου 150 και την εφαρμογή του Πέμπτου Μέρους, όταν συντρέχει λαθρεμπορία.

Για την εφαρμογή της περ. α, ως έξοδος από το καθεστώς αναστολής των πετρελαιοειδών προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής εντός φορολογικών αποθηκών στο εσωτερικό της Χώρας και ζητείται η θέση τους σε ανάλωση, θεωρείται η φυσική έξοδος των προϊόντων από τη φορολογική αποθήκη.

3. Ο χρόνος εξόδου από καθεστώς αναστολής, σύμφωνα με την περ. α' της παρ. 2, είναι:

α) ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από τον εγγεγραμμένο παραλήπτη, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο ii της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112,

β) ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από τον παραλήπτη, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο iv της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112,

γ) ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στον τόπο άμεσης παράδοσής τους, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 112.

4. Με την επιφύλαξη της παρ. 5, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στις περιπτώσεις των παρ. 2 και 3 εισπράττεται με βάση τους συντελεστές που ισχύουν την ημερομηνία κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός.

5. Στην περίπτωση παράτυπης εξόδου από καθεστώς αναστολής ή κατοχής ή αποθήκευσης εκτός καθεστώτος αναστολής ή παράτυπης παραγωγής ή παράτυπης εισαγωγής, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται με βάση τους συντελεστές που ισχύουν κατά τον χρόνο διαπίστωσης των παρατυπιών αυτών.

Εντούτοις, όταν από τα στοιχεία που διαθέτουν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνεται ότι η παράτυπη έξοδος από καθεστώς αναστολής ή η κατοχή εκτός καθεστώτος αναστολής ή η παράτυπη παραγωγή ή η παράτυπη εισαγωγή πραγματοποιήθηκαν ή υπήρξαν, κατά περίπτωση, σε χρόνο προγενέστερο της διαπίστωσης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης εισπράττεται με βάση τους συντελεστές που ίσχυαν κατά την προγενέστερη της διαπίστωσης ημερομηνία, στην οποία πραγματοποιήθηκαν ή υπήρξαν.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 101, υπόχρεος να καταβάλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που καθίσταται απαιτητός είναι:

α) σε σχέση με την έξοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από καθεστώς αναστολής, όπως αναφέρεται στην περ. α' της παρ. 2:

i) Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής, ο εγγεγραμμένος παραλήπτης ή κάθε άλλο πρόσωπο που απελευθερώνει ή εξ ονόματος του οποίου απελευθερώνονται τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα από καθεστώς αναστολής και σε περίπτωση παράτυπης εξόδου από τη φορολογική αποθήκη, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην έξοδο αυτή,

ii) σε περίπτωση παρατυπίας κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, όπως αυτή ορίζεται στις παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 118, ο εγκεκριμένος αποθηκευτής, ο εγγεγραμμένος αποστολέας ή κάθε άλλο πρόσωπο που εγγυήθηκε την πληρωμή, σύμφωνα με τις παρ. 6 και 7 του άρθρου 112, και κάθε πρόσωπο που συμμετείχε στην παράτυπη έξοδο και το οποίο γνώριζε ή όφειλε ευλόγως να γνωρίζει τον παράτυπο χαρακτήρα της εξόδου,

β) σχετικά με την κατοχή ή αποθήκευση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων όπως αναφέρεται στην περ. β' της παρ. 2, το πρόσωπο που κατέχει ή αποθηκεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην κατοχή ή αποθήκευση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων ή οποιοσδήποτε συνδυασμός αυτών των προσώπων, σύμφωνα με την αρχή της αλληλέγγυας και εις ολόκληρον ευθύνης,

γ) σχετικά με την παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της μεταποίησης, υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων όπως αναφέρεται στην περ. γ' της παρ. 2: το πρόσωπο που παράγει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα και, σε περίπτωση παράτυπης παραγωγής, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην παραγωγή τους,

δ) σχετικά με την εισαγωγή ή την παράτυπη είσοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που αναφέρεται στην περ. δ' της παρ. 2, ο διασαφιστής, όπως ορίζεται στο σημείο 15 του άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (αναδιατύπωση) ή κάθε άλλο πρόσωπο που αναφέρεται στην παρ. 3 του άρθρου 77 του ίδιου Κανονισμού και σε περίπτωση παράτυπης εισαγωγής, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην παράτυπη εισαγωγή.

Σε περίπτωση περισσότερων υποχρεών για την καταβολή του οφειλόμενου ποσού ειδικού φόρου κατανάλωσης, τα πρόσωπα αυτά είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεα για την πληρωμή της εν λόγω οφειλής.

7. Σε περίπτωση ακύρωσης ή ανάκλησης της άδειας εγκεκριμένου αποθηκευτή, οι φορολογικές επιβαρύνσεις που αναλογούν στα αποθηκευμένα σε καθεστώς αναστολής προϊόντα στη φορολογική αποθήκη ή στις φορολογικές αποθήκες του αποθηκευτή, καθίστανται άμεσα απαιτητές και τα προϊόντα δεσμεύονται μέχρι την εξόφληση αυτών από τον υπόχρεο ή από τις εγγυήσεις που έχουν κατατεθεί.

8. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, δύναται να καθορίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για τον χρόνο και τον τόπο όπου καθίσταται απαιτητός ο φόρος και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.».

Άρθρο 6

Διακινήσεις υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς και γενεσιουργός αιτία του ειδικού φόρου - Αντικατάσταση άρθρου 57 του ν. 2960/2001 (άρθρα 33 και 34 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Το άρθρο 57 του ν. 2960/2001 (Α' 265) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 57

Διακινήσεις υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς και γενεσιουργός αιτία του ειδικού φόρου

1. Αν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε., διακινούνται, προκειμένου να παραδοθούν στο εσωτερικό της χώρας για εμπορικούς σκοπούς ή να χρησιμοποιηθούν σε αυτό, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, ο οποίος καθίσταται απαιτητός από τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με τις παρ. 5 και 6.

Για τους σκοπούς των άρθρων 57, 57Α, 57Β και 58, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα διακινούνται μόνο από πιστοποιημένο αποστολέα προς πιστοποιημένο παραλήπτη.

Για την απόκτηση της ιδιότητας του πιστοποιημένου αποστολέα ή του πιστοποιημένου παραλήπτη απαιτείται η εγγραφή σε μητρώο, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, στην αρμόδια τελωνειακή αρχή.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος, θεωρείται ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν «παραδοθεί για εμπορικούς σκοπούς», εφόσον έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., έχουν διακινηθεί από το εν λόγω κράτος μέλος προς το έδαφος άλλου κράτους μέλους και παραδίδονται είτε σε μη ιδιώτη είτε σε ιδιώτη αν η διακίνηση δεν καλύπτεται από το άρθρο 59 ή το άρθρο 60. Ωστόσο, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα δεν θεωρούνται ότι έχουν παραδοθεί για εμπορικούς σκοπούς, εφόσον μεταφέρονται από τον εν λόγω ιδιώτη για δική του χρήση, όταν διακινούνται από το έδαφος του άλλου κράτους μέλους.

3. Η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων βάσει του παρόντος άρθρου αρχίζει όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέλθουν από τις εγκαταστάσεις του πιστοποιημένου αποστολέα ή από οποιονδήποτε τόπο στο κράτος μέλος αποστολής που έχει γνωστοποιηθεί πριν από την έναρξη της διακίνησης στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων βάσει του παρόντος άρθρου λήγει όταν ο πιστοποιημένος παραλήπτης παραλάβει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα στις εγκαταστάσεις του ή σε οποιονδήποτε τόπο στο κράτος μέλος προορισμού που έχει γνωστοποιηθεί πριν από την έναρξη της διακίνησης στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού.
5. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο εσωτερικό της χώρας.
6. Ο πιστοποιημένος παραλήπτης είναι υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, ο οποίος καθίσταται απαιτητός όταν τα προϊόντα έχουν παραδοθεί στο εσωτερικό της χώρας, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες διαπράττεται παρατυπία κατά τη διακίνηση, σύμφωνα με το άρθρο 119.
7. Σε περίπτωση μη εγγραφής ή πιστοποίησης ενός ή όλων των προσώπων που εμπλέκονται στη διακίνηση, τα πρόσωπα αυτά καθίστανται επίσης υπόχρεα για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.
8. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα οποία βρίσκονται επί πλοίου ή αεροσκάφους που πραγματοποιεί θαλάσσια ταξίδια ή πτήσεις μεταξύ των εδαφών δύο κρατών μελών της Ε.Ε. και τα οποία δεν διατίθενται προς πώληση όταν το πλοίο ή το αεροσκάφος βρίσκεται στο έδαφος της χώρας, δεν υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στη χώρα.
9. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται οι διατυπώσεις, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία εγγραφής στο μητρώο, η αρμόδια αρχή για την εγγραφή και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 7

Προϋποθέσεις διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς – Ηλεκτρονικό απλουστευμένο διοικητικό έγγραφο και αναφορά παραλαβής – Προσθήκη άρθρου 57Α στον ν. 2960/2001 (άρθρα 35, 36 και 37 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Μετά το άρθρο 57 του ν. 2960/2001 (Α' 265), προστίθεται άρθρο 57Α, ως εξής:

«Άρθρο 57Α

Προϋποθέσεις διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς– Ηλεκτρονικό απλουστευμένο διοικητικό έγγραφο και αναφορά παραλαβής

1. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους της Ε.Ε., προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς είναι σύμφωνη με τα άρθρα 57, 57Α, 57Β και 58, μόνο εάν πραγματοποιείται υπό την κάλυψη ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με τις παρ. 7 έως 11.
2. Ο πιστοποιημένος παραλήπτης, δυνάμει της παρ. 6 του άρθρου 57, συμμορφώνεται με τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) Πριν από την αποστολή των προϊόντων, παρέχει εγγύηση που καλύπτει τους ενεχόμενους κινδύνους μη καταβολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης που μπορεί να επέλθουν κατά τη διακίνηση μέσω των εδαφών των κρατών μελών διαμεταγωγής και στο εσωτερικό της χώρας.

β) Καταβάλλει τον οφειλόμενο ειδικό φόρο κατανάλωσης στην αρμόδια τελωνειακή αρχή με την άφιξη των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα από την άφιξη.

γ) Αποδέχεται κάθε έλεγχο που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές για να εξακριβώσουν ότι πραγματοποιήθηκε η παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και ότι καταβλήθηκε ο οφειλόμενος ειδικός φόρος κατανάλωσης.

Κατά παρέκκλιση της περ. α), δύναται, στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις και με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 16, να επιτρέπεται η παροχή της εγγύησης από τον μεταφορέα, τον κύριο των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τον πιστοποιημένο αποστολέα, ή από κοινού με οποιονδήποτε συνδυασμό από δύο ή περισσότερα από αυτά τα πρόσωπα με ή χωρίς τον πιστοποιημένο παραλήπτη.

3. Η εγγύηση της περ. α) της παρ. 2 ισχύει σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

4. Ο εξουσιοδοτημένος από τις τελωνειακές αρχές εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ο εγγεγραμμένος αποστολέας μπορεί να ενεργεί ως πιστοποιημένος αποστολέας, αφού ενημερώσει τις εν λόγω αρχές.

5. Ο εξουσιοδοτημένος από τις τελωνειακές αρχές εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ο εγγεγραμμένος παραλήπτης μπορεί να ενεργεί ως πιστοποιημένος παραλήπτης, αφού ενημερώσει τις εν λόγω αρχές.

6. Για τον πιστοποιημένο αποστολέα ή τον πιστοποιημένο παραλήπτη που αποστέλλει ή παραλαμβάνει μόνο περιστασιακά προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, η εγγραφή στο μητρώο που αναφέρεται στις περ. ιδ) και ιε) του άρθρου 55 περιορίζεται σε συγκεκριμένη ποσότητα προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, σε έναν μόνο παραλήπτη ή αποστολέα και σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Αυτή η προσωρινή πιστοποίηση, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων των περ. ιδ) και ιε) του άρθρου 55, παρέχεται επίσης σε ιδιώτες που ενεργούν ως αποστολείς ή παραλήπτες αν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης παραδίδονται για εμπορικούς σκοπούς δυνάμει της παρ. 2 του άρθρου 57.

7. Όταν προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης πρόκειται να διακινηθούν, σύμφωνα με τα άρθρα 57, 57Α, 57Β και 58, ο πιστοποιημένος αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου στην τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

8. Η τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής επαληθεύει, ηλεκτρονικά, τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο απλουστευμένου ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου. Εάν τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται, πάραυτα, ο πιστοποιημένος αποστολέας. Εάν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, η τελωνειακή αρχή αποδίδει στο έγγραφο μοναδικό απλουστευμένο διοικητικό κωδικό αναφοράς και τον κοινοποιεί στον πιστοποιημένο αποστολέα.

9. Μετά την απόδοση του απλουστευμένου διοικητικού κωδικού αναφοράς, οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές διαβιβάζουν, πάραυτα, το ηλεκτρονικό απλουστευμένο διοικητικό έγγραφο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, οι οποίες το προωθούν στον πιστοποιημένο παραλήπτη.

10. Ο πιστοποιημένος αποστολέας παρέχει στο πρόσωπο που συνοδεύει τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ή αν κανένα πρόσωπο δεν συνοδεύει τα προϊόντα, στον μεταφορέα, τον μοναδικό απλουστευμένο διοικητικό κωδικό αναφοράς. Το πρόσωπο που συνοδεύει τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ή ο μεταφορέας παρέχει τον κωδικό στις αρμόδιες αρχές κάθε φορά που θα το ζητήσουν κατά τη διάρκεια της διακίνησης.

11. Κατά τη διακίνηση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δυνάμει των άρθρων 57, 57Α, 57Β και 58, ο πιστοποιημένος αποστολέας μπορεί, χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα, να αλλάξει τον προορισμό προς άλλον τόπο παράδοσης στο ίδιο κράτος μέλος της Ε.Ε., τον οποίο διαχειρίζεται ο ίδιος πιστοποιημένος παραλήπτης ή προς τον τόπο αποστολής. Προς τον σκοπό αυτό, ο πιστοποιημένος αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού εγγράφου αλλαγής προορισμού στις τελωνειακές αρχές, χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

12. Κατά την παραλαβή των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση και διακινούνται σύμφωνα με τα άρθρα 57, 57Α και 58, ο πιστοποιημένος παραλήπτης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από τη λήξη της διακίνησης, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δεόντως δικαιολογημένες από τις τελωνειακές αρχές, υποβάλλει αναφορά για την παραλαβή τους χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

13. Η τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού επαληθεύει, ηλεκτρονικά, τα στοιχεία που αναφέρονται στην αναφορά παραλαβής. Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται, παραύτα, ο πιστοποιημένος παραλήπτης. Εάν τα στοιχεία είναι έγκυρα, η τελωνειακή αρχή παρέχει στον πιστοποιημένο παραλήπτη επιβεβαίωση για την καταχώριση της αναφοράς παραλαβής και τη διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

Η αναφορά παραλαβής θεωρείται επαρκής απόδειξη ότι ο πιστοποιημένος παραλήπτης έχει ολοκληρώσει όλες τις απαραίτητες διατυπώσεις και έχει, κατά περίπτωση και εφόσον τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα δεν εξαιρούνται από την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, καταβάλλει κάθε πληρωμή τυχόν οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού ή ενταχθεί σε καθεστώς αναστολής σύμφωνα με τα άρθρα 62 έως 64.

14. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής στον πιστοποιημένο αποστολέα.

15. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που έχει καταβληθεί στο εσωτερικό της χώρας από τον πιστοποιημένο αποστολέα επιστρέφεται, κατόπιν αίτησής του και βάσει της αναφοράς παραλαβής που αποστέλλεται από το κράτος προορισμού μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 66.

16. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται το είδος, η παροχή και η ισχύς της εγγύησης, οι όροι και οι προϋποθέσεις για την εγγραφή στο μητρώο σύμφωνα με την παρ. 6, καθώς και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.».

Άρθρο 8

Εφεδρικές διαδικασίες και έγγραφα - Ανάκτηση δεδομένων – Εναλλακτικές αποδείξεις παραλαβής προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους, προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς - Προσθήκη άρθρου 57B στον ν. 2960/2001 (άρθρα 38, 39, 40 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Μετά το άρθρο 57Α του ν. 2960/2001 (Α' 265), όπως αυτό προστίθεται με το άρθρο 7 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 57B ως εξής:

«Άρθρο 57B

Εφεδρικές διαδικασίες και έγγραφα - Ανάκτηση δεδομένων – Εναλλακτικές αποδείξεις παραλαβής προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο

έδαφος ενός κράτους μέλους, προκειμένου να παραδοθούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους για εμπορικούς σκοπούς

1. Κατά παρέκκλιση των παρ. 7 έως 11 του άρθρου 57Α, εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο πιστοποιημένος αποστολέας μπορεί να αρχίζει διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) τα προϊόντα συνοδεύονται από εφεδρικό έγγραφο, το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με το σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 57Α, β) ο πιστοποιημένος αποστολέας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν την έναρξη της διακίνησης.

Αν ο τόπος αποστολής των προϊόντων βρίσκεται στο εσωτερικό της χώρας, ο πιστοποιημένος αποστολέας πριν από την έναρξη της διακίνησης υποβάλλει αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στην περ. α) για την ενδεχόμενη επαλήθευση των στοιχείων που περιέχονται σε αυτό και, εφόσον για τη μη διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος ευθύνεται ο ίδιος, ενημερώνει σχετικά με τους λόγους της μη διαθεσιμότητας.

2. Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος, ο αποστολέας υποβάλλει για τη συγκεκριμένη διακίνηση σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου κατά τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 57Α.

Μόλις επαληθευτούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 8 του άρθρου 57Α, αν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, το έγγραφο αυτό αντικαθιστά το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στην περ. α) της παρ. 1. Οι παρ. 9 και 12 έως 15 του άρθρου 57Α εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Ο πιστοποιημένος αποστολέας φυλάσσει αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στην περ. α) της παρ. 1 στα λογιστικά του αρχεία.

4. Όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο πιστοποιημένος αποστολέας μπορεί να τροποποιήσει τον προορισμό των προϊόντων, όπως αναφέρεται στην παρ. 11 του άρθρου 57Α, και να κοινοποιήσει τις εν λόγω πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας. Ο πιστοποιημένος αποστολέας ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την τροποποίηση του προορισμού. Οι παρ. 2 και 3 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

5. Όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα πρόκειται να διακινηθούν δυνάμει των άρθρων 57, 57Α, 57Β και 58 και η αναφορά παραλαβής δεν είναι δυνατό να υποβληθεί κατά τη λήξη της διακίνησης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου 57Α, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος προορισμού είτε διότι δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρ. 2 του παρόντος, ο πιστοποιημένος παραλήπτης υποβάλλει στην τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, εφεδρικό έγγραφο στο οποίο περιέχονται τα ίδια στοιχεία με την αναφορά παραλαβής και δηλώνεται η λήξη της διακίνησης.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποστέλλουν αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, εκτός εάν η αναφορά παραλαβής είναι δυνατό να τους υποβληθεί σύντομα από τον πιστοποιημένο παραλήπτη μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, όπως προβλέπεται στην παρ. 12 του άρθρου 57Α ή εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν το αντίγραφο στον πιστοποιημένο αποστολέα ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεση του πιστοποιημένου αποστολέα.

Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος προορισμού ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρ. 2, ο πιστοποιημένος παραλήπτης υποβάλλει αναφορά παραλαβής, σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου 57Α. Οι παρ. 13 και 14 του άρθρου 57Α εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

6. Με την επιφύλαξη της παρ. 5, η αναφορά παραλαβής που απαιτείται σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου 57Α, συνιστά απόδειξη ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν παραδοθεί στον πιστοποιημένο παραλήπτη.

7. Κατά παρέκκλιση της παρ. 6, αν δεν υπάρχει αναφορά παραλαβής για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στην παρ. 5, είναι δυνατό να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη, με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού, βάσει κατάλληλων αποδεικτικών στοιχείων, ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που απεστάλησαν έχουν φθάσει στον προορισμό τους.

Το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 συνιστά κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου της παρούσας.

8. Αν η θεώρηση από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού γίνεται αποδεκτή από τις αρμόδιες αρχές του κράτος μέλους αποστολής, κρίνεται ότι αποτελεί επαρκή απόδειξη για το ότι ο πιστοποιημένος παραλήπτης έχει ολοκληρώσει όλες τις αναγκαίες διατυπώσεις και έχει προβεί σε τυχόν καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που οφείλεται στο κράτος μέλος προορισμού.

9. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 9

Διακίνηση προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση μεταξύ δύο τόπων στο έδαφος της χώρας μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. – Αντικατάσταση άρθρου 58 του ν. 2960/2001 (παρ. 1 άρθρου 42 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Το άρθρο 58 του ν. 2960/2001 (Α' 265) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 58

Διακίνηση προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση μεταξύ δύο τόπων στο έδαφος της χώρας μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε.

Η διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας, προς προορισμό που βρίσκεται επίσης στο εσωτερικό της χώρας, μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε., διενεργείται υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η διακίνηση πραγματοποιείται υπό την κάλυψη του ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 57Α, μέσω κατάλληλης διαδρομής,
- β) ο πιστοποιημένος παραλήπτης βεβαιώνει την παραλαβή των προϊόντων σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες,
- γ) ο πιστοποιημένος αποστολέας και ο πιστοποιημένος παραλήπτης αποδέχονται κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να διαπιστώνουν την πραγματική παραλαβή των προϊόντων.»

Άρθρο 10

Πωλήσεις εξ αποστάσεως - Τροποποίηση άρθρου 60 ν. 2960/2001 (άρθρο 44 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 60 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) ως «αρμόδια αρχή» προσδιορίζεται η αρμόδια τελωνειακή αρχή, β) στο πρώτο και τρίτο εδάφιο της παρ. 3, στο εισαγωγικό εδάφιο της παρ. 4 και στην παρ. 5 η λέξη «πωλητής» αντικαθίσταται από την λέξη «αποστολέας», γ) στην παρ. 1: γα) μετά τις λέξεις «εγγεγραμμένου παραλήπτη» προστίθενται οι λέξεις «ή του πιστοποιημένου παραλήπτη», γβ) οι λέξεις «τον πωλητή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αποστολέα που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα», δ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 διαγράφονται οι λέξεις «στο εσωτερικό της χώρας», ε) στην περ. β' της παρ. 4, οι λέξεις «αρχή που προβλέπεται στην περίπτωση α'» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αρμόδια τελωνειακή αρχή», στ) στην παρ. 5 απαλείφονται οι λέξεις «διαγράφεται ή», ζ) η παρ. 6 αντικαθίσταται, η) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 60 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 60 Πωλήσεις εξ αποστάσεως

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. και αγοράζονται από πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή, του εγγεγραμμένου παραλήπτη ή του πιστοποιημένου παραλήπτη, είναι εγκατεστημένο στο εσωτερικό της χώρας και δεν ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα και τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο εσωτερικό της χώρας άμεσα ή έμμεσα από αποστολέα που ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα ή για λογαριασμό του, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.
2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παρ. 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και καταβάλλεται κατά την παράδοση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός.
3. Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι ο αποστολέας ή ο φορολογικός αντιπρόσωπος αυτού. Ο φορολογικός αντιπρόσωπος είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας και εγκεκριμένος από την αρμόδια τελωνειακή αρχή. Στις περιπτώσεις που ο αποστολέας ή ο φορολογικός του αντιπρόσωπος δεν έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις της περ. α' της παρ. 4, υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι ο παραλήπτης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.
4. Στην περίπτωση αποστολής προϊόντων από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. στο εσωτερικό της χώρας, ο αποστολέας ή ο φορολογικός αντιπρόσωπός του συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:
 - α) πριν από την αποστολή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εγγράφεται στα μητρώα και εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στην αρμόδια τελωνειακή αρχή,
 - β) καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στην αρμόδια τελωνειακή αρχή την ημέρα άφιξης των προϊόντων ή το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα,
 - γ) τηρεί λογιστική των παραδιδόμενων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.
5. Στην περίπτωση αποστολής προϊόντων από το εσωτερικό της χώρας σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβλήθηκε στο εσωτερικό της χώρας επιστρέφεται, κατόπιν σχετικού αιτήματος του αποστολέα, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 66.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται οι διατυπώσεις, οι προϋποθέσεις, οι όροι, η διαδικασία και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

7. Οι διασυνοριακές εξ αποστάσεως πωλήσεις προϊόντων καπνού μέσω διαδικτύου, τηλεπικοινωνιών ή κάθε άλλου τρόπου πώλησης βασιζόμενου σε εξελισσόμενη τεχνολογία απαγορεύονται.»

Άρθρο 11

Καταστροφές και απώλειες υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση - Αντικατάσταση άρθρου 61 του ν. 2960/2001

(άρθρο 45 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Το άρθρο 61 του ν. 2960/2001 (Α' 265) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 61

Καταστροφές και απώλειες υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο έδαφος ενός κράτους μέλους κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση

1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 57 και στην παρ. 1 του άρθρου 60, σε περίπτωση ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους της Ε.Ε. άλλου από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, εξαιτίας τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας ή κατόπιν έγκρισης των αρμόδιων αρχών του συγκεκριμένου κράτους μέλους για την καταστροφή των προϊόντων, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω κράτος-μέλος.

Θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, όταν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, ως προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

2. Σε περίπτωση μερικής απώλειας που οφείλεται στη φύση των προϊόντων κατά τη μεταφορά τους στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από το κράτος μέλος, στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καθίσταται απαιτητός σε αυτό το κράτος μέλος, εφόσον το ποσό της απώλειας δεν υπερβαίνει το κοινό όριο μερικής απώλειας που καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, εκτός εάν υπάρχει εύλογη αιτία απάτης ή παρατυπίας.

3. Η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων της παρ. 1 αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές της χώρας, αν η εν λόγω ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, επήλθε στο εσωτερικό της ή όταν η απώλεια διαπιστώνεται στο εσωτερικό της χώρας και δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε.

Στις περιπτώσεις διαπίστωσης ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας, ολικής ή μερικής, των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 57Α ή την περ. α) της παρ. 4 του άρθρου 60 αποδεσμεύεται, πλήρως ή εν μέρει, κατά περίπτωση, με την προσκόμιση ικανοποιητικών αποδείξεων.»

Άρθρο 12

Παραγωγή, μεταποίηση, κατοχή, αποθήκευση - Τροποποίηση άρθρου 62 του ν. 2960/2001

(άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 62 του ν. 2960/2001 (Α'265) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στον τίτλο προστίθεται η έννοια της αποθήκευσης, β) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 β) προστίθεται αναφορά στην αποθήκευση, και ββ) οι λέξεις «κείμενες διατάξεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «διατάξεις του τρίτου μέρους» και το άρθρο 62 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 62

Παραγωγή – Μεταποίηση – Κατοχή - Αποθήκευση

1. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του παρόντα Κώδικα, η παραγωγή, η μεταποίηση, η κατοχή και η αποθήκευση των προϊόντων του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου μέρους. Όταν δεν έχει καταβληθεί ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.), τα ανωτέρω πραγματοποιούνται σε φορολογική αποθήκη.
2. Όπου στο τρίτο μέρος του παρόντα Κώδικα αναφέρεται ο όρος “μεταποίηση” εννοείται μεταποίηση για λογαριασμό του ιδίου ή για λογαριασμό τρίτου.»

Άρθρο 13

Προϋποθέσεις αναγνώρισης εγκεκριμένου αποθηκευτή – Τροποποίηση άρθρου 64 του ν. 2960/2001

(άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 64 του ν. 2960/2001 (Α'265) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1 εξειδικεύεται η αρμόδια αρχή ως η αρμόδια τελωνειακή αρχή, β) στην περ. α' της παρ. 2 προστίθεται η υποχρέωση της αποθήκευσης, γ) η περ. β' της παρ. 2 αντικαθίσταται, δ) η περ. γ' της παρ. 2 τροποποιείται ως προς τον τρόπο καθορισμού των λοιπών προϋποθέσεων, ε) το δεύτερο, τρίτο και πέμπτο στοιχείο της περ. α) της παρ. 3 αντικαθίστανται, στ) προστίθεται παρ. 4, ζ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 64 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 64

Αναγνώριση εγκεκριμένου αποθηκευτή

1. Για τον χαρακτηρισμό προσώπου ως εγκεκριμένου αποθηκευτή απαιτείται άδεια της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, η οποία παρέχεται με απόφασή της, μετά από προηγούμενη αίτηση του ενδιαφερομένου.
2. Για να παρασχεθεί η άδεια της παρ. 1, το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, πρέπει:
 - α) να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να αποθηκεύει, να παραλαμβάνει και να αποστέλλει, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα οποία τελούν υπό αναστολή καταβολής του φόρου, εφόσον βρίσκονται σε φορολογική αποθήκη,
 - β) να μην έχει καταδικαστεί, βάσει τελεσίδικης ποινικής απόφασης, για παραβάσεις των περί λαθρεμπορίας διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 119Α σε συνδυασμό με τα άρθρα 155 έως 187, ή για οποιοδήποτε άλλο αδίκημα που σχετίζεται με την πώληση, διανομή, αποθήκευση, παραλαβή ή αποστολή λαθραίων προϊόντων ειδικού φόρου κατανάλωσης, ή σχετική με τα ανωτέρω νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή να μην έχει εκδοθεί εις βάρος του τελεσίδικη απόφαση διοικητικού ή πολιτικού δικαστηρίου περί συμμετοχής σε πώληση, διανομή, αποθήκευση, παραλαβή

ή αποστολή λαθραίων προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ή σχετική με τα ανωτέρω νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες,

γ) να πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 4.

3. Για την εφαρμογή του τρίτου μέρους του παρόντος Κώδικα ο εγκεκριμένος αποθηκευτής:

α) υποχρεούται:

- να εισάγει στη φορολογική αποθήκη του και να προβαίνει στη λογιστική εγγραφή, με την περάτωση της διακίνησης, όλων των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής, εκτός εάν εφαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 112,

- να τηρεί για κάθε φορολογική αποθήκη λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων και των διακινήσεων των προϊόντων,

- να αποδέχεται οποιονδήποτε έλεγχο,

- να παρέχει εγγύηση προς το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του,

- να συμμορφώνεται με άλλες υποχρεώσεις που επιβάλλουν ο Υπουργός Οικονομικών, ο Διοικητής της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) και οι αρμόδιες υπηρεσίες της Α.Α.Δ.Ε.,

- να διαθέτει εντός των αποθηκών και αδαπάνως για το Δημόσιο κατάλληλο και ασφαλή στεγασμένο χώρο για την εγκατάσταση της αρμόδιας Αρχής προς διενέργεια των κατά περίπτωση απαιτούμενων εργασιών και διατυπώσεων,

- να ενημερώνει την αρμόδια αρχή για οποιαδήποτε μεταβολή των δεδομένων που έχουν ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση της άδειας και να παρέχει τα επιβαλλόμενα από αυτήν τυχόν πρόσθετα διασφαλιστικά μέτρα.

β) Επέχει ευθύνη έναντι του Δημοσίου για τους φόρους που αναλογούν στα προϊόντα.

γ) Ευθύνεται για τις πράξεις των αποθηκαρίων των αποθηκών αυτών σε περίπτωση καταλογισμού τους από την αρμόδια αρχή.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., καθορίζονται οι όροι, οι λοιπές προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης της άδειας του εγκεκριμένου αποθηκευτή, το ύψος και το είδος της εγγύησης και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 14

Καταστροφές και απώλειες προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής – Τροποποίηση άρθρου 65 του ν. 2960/2001 (παρ. 5, 6, 7, 8, 9 και 10 άρθρου 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 65 του ν. 2960/2001 (Α' 265) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στα σημεία που γίνεται αναφορά σε ανεπανόρθωτη απώλεια, αυτή προσδιορίζεται ως «ολική ή μερική», β) στην παρ. 1 προστίθεται η καταστροφή των προϊόντων ως αντικείμενο της άδειας των αρμόδιων αρχών, γ) στην παρ. 2 γα) προστίθενται οι λέξεις «της παρ. 1» για τον προσδιορισμό των προϊόντων, γβ) οι αρμόδιες αρχές προσδιορίζονται ως εθνικές αρχές, γγ) προστίθεται δεύτερο εδάφιο, δ) προστίθεται νέα παρ. 2Α, ε) στην παρ. 3 εα) προβλέπεται ότι η σχετική υπουργική απόφαση εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του Διοικητή του Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, εβ) ως «απώλειες» εξειδικεύονται αυτές που επέρχονται στο εσωτερικό της χώρας και το άρθρο 65 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 65

Καταστροφές και απώλειες προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής

1. Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και τελούν υπό καθεστώς αναστολής από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση του προϊόντος, σε τυχαίο γεγονός ή ανωτέρα βία ή ακόμα με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους για καταστροφή των προϊόντων, δεν θεωρείται θέση σε ανάλωση.

Θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια όταν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

2. Η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων της παρ. 1 αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες εθνικές αρχές, εάν η εν λόγω ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, επήλθε στο εσωτερικό της χώρας ή όταν η απώλεια διαπιστώνεται στο εσωτερικό της χώρας και δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε. Στις περιπτώσεις διαπίστωσης ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας, ολικής ή μερικής, των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 112 αποδεσμεύεται, πλήρως ή εν μέρει, κατά περίπτωση, με την προσκόμιση ικανοποιητικών αποδείξεων.

2Α. Μερική απώλεια, η οποία οφείλεται στη φύση των προϊόντων και επέρχεται κατά τη διακίνηση υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των κρατών μελών δεν θεωρείται θέση σε ανάλωση, εφόσον το ποσό της απώλειας είναι χαμηλότερο από το κοινό όριο μερικής απώλειας που καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές έχουν εύλογη αιτία να υποπτευθούν απάτη ή παρατυπία. Το τμήμα της μερικής απώλειας που υπερβαίνει το κοινό όριο μερικής απώλειας για τα εν λόγω υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα θεωρείται ως θέση σε ανάλωση.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται τα προϊόντα που υπόκεινται σε φυσική απομείωση, τα ποσοστά της απομείωσης, οι όροι και οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των απωλειών αυτών στο εσωτερικό της χώρας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 15

Επιστροφή και διαγραφή - Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων – Τροποποίηση άρθρου 66 του ν. 2960/2001 (άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 66 του ν. 2960/2001 (Α' 265) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) στην παρ. 1 β) στο πρώτο εδάφιο εξειδικεύονται οι παραπεμπόμενες διατάξεις, ββ) η αρμόδια αρχή προσδιορίζεται ως η αρμόδια τελωνειακή αρχή, γ) στην παρ. 2 η αναφορά στο άρθρο 57 αντικαθίσταται από την αναφορά στην παρ. 15 του άρθρου 57Α και η αναφορά στη διαδικασία της παρ. 7 αντικαθίσταται με την αναφορά στις προϋποθέσεις της παρ. 2, δ) στην παρ. 3 δ) εξειδικεύεται η παραπομπή στο άρθρο 60 και δβ) ο πωλητής αντικαθίσταται από τον αποστολέα, ε) στην παρ. 5 η ανεπανόρθωτη απώλεια προσδιορίζεται ως «ολική ή μερική», στ) στην παρ. 6 προβλέπεται εισήγηση του Διοικητή του Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων για την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης, ζ) γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 66 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 66

Επιστροφή και διαγραφή - Βεβαίωση και είσπραξη εκ των υστέρων

1. Τα προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση στο εσωτερικό της χώρας δύνανται, στις περιπτώσεις της παρ. 15 του άρθρου 57Α, της παρ. 5 του άρθρου 60 και της παρ. 3 του άρθρου 119, να αποτελέσουν, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, αντικείμενο επιστροφής ή διαγραφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης από την αρμόδια τελωνειακή αρχή, εφόσον τα προϊόντα αυτά δεν πρόκειται να καταναλωθούν στο εσωτερικό της χώρας.

Αν τα προϊόντα αυτά φέρουν φορολογικά επισήματα, ήτοι ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού ή αλκοολούχων ποτών, πριν από την αποστολή τους και προκειμένου να επιστραφεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, προσκομίζονται για καταστροφή τα επισήματα αυτά στην αρμόδια τελωνειακή αρχή.

2. Στην περίπτωση της παρ. 15 του άρθρου 57Α ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβλήθηκε στο εσωτερικό της χώρας επιστρέφεται μόνον εφόσον ο φόρος αυτός έχει καταστεί απαιτητός και έχει εισπραχθεί στο άλλο κράτος-μέλος, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του ίδιου άρθρου.

3. Στην περίπτωση της παρ. 5 του άρθρου 60 ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβλήθηκε στο εσωτερικό της χώρας επιστρέφεται, κατόπιν σχετικού αιτήματος του αποστολέα, εφόσον ο ίδιος ή ο φορολογικός του αντιπρόσωπος έχει ακολουθήσει στο κράτος-μέλος προορισμού τις διαδικασίες της παρ. 4 του ίδιου άρθρου.

4. Πέραν των προβλεπομένων στην παρ. 1, στις περιπτώσεις που υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα φέρουν φορολογικά επισήματα, ήτοι ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού ή αλκοολούχων ποτών, ποσά που καταβλήθηκαν ή αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης για την απόκτησή τους, πλην της αξίας τους, επιστρέφονται, διαγράφονται ή αποδεσμεύονται, κατά περίπτωση, από την αρμόδια αρχή εάν ο ειδικός φόρος κατανάλωσης έχει καταστεί απαιτητός και έχει εισπραχθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Το ποσό του ειδικού φόρου κατανάλωσης, το οποίο καταβλήθηκε ή αποτέλεσε αντικείμενο εγγύησης επιστρέφεται, διαγράφεται ή αποδεσμεύεται με την προσκόμιση στην αρμόδια αρχή, ικανοποιητικής απόδειξης ότι τα φορολογικά επισήματα έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί.

5. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που έχει βεβαιωθεί για προϊόντα που έχουν τεθεί σε ανάλωση με απαλλαγή από τον φόρο αυτό, βάσει των διατάξεων του τρίτου μέρους διαγράφεται, εάν τα προϊόντα μετά τη θέση τους σε ανάλωση υπέστησαν ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, εξαιτίας τυχαίων περιστατικών ή ανωτέρας βίας, ή ακόμη και με σχετική για την καταστροφή τους έγκριση από τις αρμόδιες αρχές. Η ολική καταστροφή ή η ανεπανόρθωτη απώλεια, ολική ή μερική, πρέπει να αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιστρέφεται ή διαγράφεται ο ειδικός φόρος κατανάλωσης σύμφωνα με το παρόν, οι αρμόδιες για την επιστροφή ή διαγραφή αρχές, καθώς και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

7. Οι διατάξεις περί συμπληρωματικής βεβαίωσης και είσπραξης εκ των υστέρων του άρθρου 31, καθώς και οι διατάξεις περί αχρεωστήτως εισπραχθέντων του άρθρου 32 εφαρμόζονται ανάλογα και για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα.»

Άρθρο 16

Πιστοποιητικό απαλλαγής – Τροποποίηση άρθρου 68 του ν. 2960/2001 (άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 68 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) αντικαθίσταται η παρ. 2, β) προστίθεται νέα παρ. 2Α, γ) τροποποιείται η παρ. 4 ως προς την προσθήκη της εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων και το άρθρο 68 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 68

Απαλλαγές

1. Απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 53 του παρόντος Κώδικα, εφόσον προορίζονται να χρησιμοποιηθούν:

- α) στα πλαίσια διπλωματικών ή προξενικών σχέσεων,
- β) από αναγνωρισμένους διεθνείς οργανισμούς και από τα μέλη των οργανισμών αυτών, μέσα στα όρια και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυση τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους,
- γ) από τις ένοπλες δυνάμεις κάθε κράτους που συμμετέχει στη συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού πλην του κράτους-μέλους εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, εφόσον προορίζονται για χρήση από τις δυνάμεις αυτές ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει, ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικείων τους,
- δ) από τις ένοπλες δυνάμεις του Ηνωμένου Βασιλείου που σταθμεύουν στην Κύπρο, σύμφωνα με τη συνθήκη εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας της 16ης Αυγούστου 1960, για χρήση από τις εν λόγω ένοπλες δυνάμεις ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικείων τους,
- ε) για κατανάλωση στα πλαίσια συμφωνίας που συνάπτεται με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, εφόσον αυτή η συμφωνία γίνεται δεκτή ή επιτρέπεται να υπαχθεί σε καθεστώς απαλλαγής από το φόρο προστιθέμενης αξίας.

2. Προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης που διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής από το έδαφος ενός κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και υπόκεινται σε απαλλαγή, σύμφωνα με την παρ. 1, συνοδεύονται από πιστοποιητικό απαλλαγής, στο οποίο διευκρινίζονται η φύση και η ποσότητα των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που πρόκειται να παραδοθούν, η αξία των προϊόντων και η ταυτότητα του απαλλασσόμενου παραλήπτη, καθώς και το κράτος μέλος υποδοχής που πιστοποιεί την απαλλαγή. Το έντυπο που χρησιμοποιείται για το πιστοποιητικό απαλλαγής καθορίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2Α. Η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 114 και 115 δεν εφαρμόζεται στη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής προς τις ένοπλες δυνάμεις που αναφέρονται στην περ. γ) της παρ. 1, εάν η διακίνηση καλύπτεται από καθεστώς που βασίζεται απευθείας στη συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού.

3. Επίσης, απαλλάσσονται του ειδικού φόρου κατανάλωσης τα προϊόντα που προορίζονται για εφοδιασμό πλοίων και αεροσκαφών. Η απαλλαγή αυτή παρέχεται σύμφωνα με τις ισχύουσες Εθνικές Διατάξεις.

4. Οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης των απαλλαγών των παραγράφων 1 και 3, καθώς και οι χορηγούμενες ποσότητες, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.».

Άρθρο 17

Πωλήσεις προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση από καταστήματα πλοίων και αεροσκαφών - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 70 του ν. 2960/2001

Στην παρ. 2 του άρθρου 70 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται ως προς τον τρόπο διακίνησης των προϊόντων, β) το δεύτερο εδάφιο τροποποιείται ως προς τις αρμόδιες αρχές για την παροχή της σχετικής έγκρισης, γ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Για τα προϊόντα που πωλούνται με τις προϋποθέσεις της παρ. 1, τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. και διακινούνται υπό την κάλυψη του ηλεκτρονικού απλουστευμένου διοικητικού εγγράφου που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 57Α, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός με την πώληση των προϊόντων στο εσωτερικό της χώρας και αποδίδεται από τον επιτηδευματία που εκμεταλλεύεται το κατάστημα. Αν η έδρα της επαγγελματικής δραστηριότητας του επιτηδευματία είναι σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., τις φορολογικές του υποχρεώσεις αναλαμβάνει ο εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων φορολογικός του αντιπρόσωπος.»

Άρθρο 18

Μικροί οινοπαραγωγοί - Αντικατάσταση άρθρου 71 του ν. 2960/2001 (άρθρο 48 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Το άρθρο 71 του ν. 2960/2001 (Α' 265) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 71

Μικροί οινοπαραγωγοί

1. Απαλλάσσονται από τις σχετικές με τη διακίνηση και τον έλεγχο υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του τμήματος Β του κεφαλαίου Α και του τμήματος Β του κεφαλαίου Γ του τρίτου μέρους, οι μικροί οινοπαραγωγοί που παράγουν κατά μέσο όρο κάτω των χιλίων εκατόλιτρων (1000 hl) οίνου ανά αμπελουργική περίοδο, βάσει της μέσης ετήσιας παραγωγής για τουλάχιστον τρεις (3) συνεχόμενες αμπελουργικές περιόδους, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 2 του κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) 2018/273 της Επιτροπής της 11ης Δεκεμβρίου 2017 «για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς αδειοδότησης αμπελοφυτεύσεων, το αμπελουργικό μητρώο, τα συνοδευτικά έγγραφα και την πιστοποίηση, τα βιβλία εισερχομένων και εξερχομένων, τις υποχρεωτικές δηλώσεις, τις κοινοποιήσεις και τη δημοσίευση κοινοποιηθεισών πληροφοριών, και τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους σχετικούς ελέγχους και κυρώσεις, την τροποποίηση των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 555/2008, (ΕΚ) αριθ. 606/2009 και (ΕΚ) αριθ. 607/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 436/2009 της Επιτροπής και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/560 της Επιτροπής» (L 58).

2. Όταν οι μικροί οινοπαραγωγοί της παρ. 1 πραγματοποιούν οι ίδιοι ενδοενωσιακές συναλλαγές, ενημερώνουν τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές και συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον ανωτέρω κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2018/273 της Επιτροπής.

3. Όταν οι μικροί οινοπαραγωγοί απαλλάσσονται από υποχρεώσεις σύμφωνα με την παρ. 1, ο παραλήπτης ενημερώνει, μέσω του εγγράφου που απαιτείται από τον ανωτέρω κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2018/273 ή με αναφορά σε αυτό, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για τις παραδόσεις οίνου που έχουν παραληφθεί.

4. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να καθορίζονται οι διατυπώσεις και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 19

Τόπος αποστολής και προορισμού της διακίνησης υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής. Εγγύηση - Τροποποίηση άρθρου 112 του ν. 2960/2001 (άρθρα 16, 17 και 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 112 του ν. 2960/2001 (Α'265): α) όπου γίνεται παραπομπή στο άρθρο 79 του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/1992, αυτή αντικαθίσταται με το άρθρο 201 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013, β) στην περ. α) της παρ. 1 προστίθεται στοιχείο ν), γ) προστίθεται παρ. 1 Α, δ) στην παρ. 2 δα) το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται και δβ) το τρίτο εδάφιο απαλείφεται, ε) στην παρ. 3 προστίθεται η αναφορά στην παρ. 1 Α, στ) στην παρ. 4 υποδιαιρούνται περ. α) και β), ζ) στην παρ. 5 ζα) υποδιαιρούνται περ. α) και β), και ζβ) προστίθεται περ. γ), η) στην παρ. 6 ηα) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς την απαλοιφή του είδους της παρεχόμενης εγγύησης και ηβ) προστίθεται τρίτο εδάφιο, θ) η παρ. 8 αντικαθίσταται, ι) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 112 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 112

Διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα μπορούν να διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των ακόλουθων τόπων εντός του εδάφους της Ένωσης, ακόμα και μέσω τρίτης χώρας ή τρίτου εδάφους:

α) από μια φορολογική αποθήκη προς:

i) άλλη φορολογική αποθήκη,

ii) εγγεγραμμένο παραλήπτη,

iii) τόπο όπου τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέρχονται από το έδαφος της Ένωσης, σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 114,

iv) τον παραλήπτη που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 68, όταν τα προϊόντα αποστέλλονται από το έδαφος άλλου κράτους-μέλους,

v) το τελωνείο εξόδου, εφόσον προβλέπεται σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 329 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής της 24^{ης} Νοεμβρίου 2015 «για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα» (L 343), το οποίο είναι ταυτόχρονα τελωνείο αναχώρησης για το καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης, εφόσον αυτό προβλέπεται σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 189 του κατ'εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 της Επιτροπής της 28^{ης} Ιουλίου 2015 «για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά λεπτομερείς κανόνες σχετικούς με ορισμένες από τις διατάξεις του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα» (L 343),

β) από τον τόπο εισαγωγής προς οποιονδήποτε από τους προορισμούς που αναφέρονται στην περ. α), όταν τα προϊόντα αποστέλλονται από εγγεγραμμένο αποστολέα.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «τόπος εισαγωγής» νοείται ο τόπος όπου τα προϊόντα τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, σύμφωνα με το άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Οκτωβρίου 2013 «για τη θέσπιση ενωσιακού τελωνειακού κώδικα» (L 269).

1Α. Εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εισαγωγή πραγματοποιείται εντός φορολογικής αποθήκης, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα δύναται να διακινούνται από τον τόπο εισαγωγής υπό καθεστώς αναστολής μόνο αν ο διασαφιστής ή κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται, άμεσα ή έμμεσα, στη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013, παρέχει στις τελωνειακές αρχές τα εξής:

α) τον μοναδικό αριθμό ειδικού φόρου κατανάλωσης, σύμφωνα με το στοιχείο α της παρ. 2 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) 389/2012 του Συμβουλίου της 2ας Μαΐου 2012 «για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2073/2004» (L 121), με τον οποίο εξακριβώνεται η ταυτότητα του εγγεγραμμένου αποστολέα για τη διακίνηση,

β) τον μοναδικό αριθμό ειδικού φόρου κατανάλωσης, σύμφωνα με το στοιχείο α της παρ. 2 του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) 389/2012 του Συμβουλίου, με τον οποίο εξακριβώνεται η ταυτότητα του παραλήπτη προς τον οποίο αποστέλλονται τα προϊόντα,

γ) κατά περίπτωση, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα εισαγόμενα προϊόντα προορίζονται να αποσταλούν από το έδαφος του κράτους μέλους εισαγωγής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Κατά παρέκκλιση από τα στοιχεία i και ii της περ. α της παρ. 1 και της περ. β της παρ. 1, επιτρέπεται η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής προς τόπο άμεσης παράδοσης που βρίσκεται στο εσωτερικό της χώρας, όταν ο τόπος αυτός έχει οριστεί από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή παραλαβής ή από τον εγγεγραμμένο παραλήπτη, ο οποίος δεν είναι εγγεγραμμένος παραλήπτης με άδεια που υπόκειται στους περιορισμούς της παρ. 4 του άρθρου 113.

Ο εν λόγω εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ο εν λόγω εγγεγραμμένος παραλήπτης παραμένει υπεύθυνος για την υποβολή της αναφοράς παραλαβής που αναφέρεται στην παρ. 10 του άρθρου 114.

3. Οι παρ. 1, 1Α και 2 εφαρμόζονται επίσης για τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων με μηδενικό συντελεστή τα οποία δεν έχουν τεθεί σε ανάλωση.

4. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής αρχίζει:

α) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην περ. α της παρ. 1, όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέλθουν από τη φορολογική αποθήκη αποστολής και

β) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην περ. β της παρ. 1, όταν τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 201 του Κανονισμού (ΕΕ) 952/2013.

5. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής λήγει:

α) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στα στοιχεία i, ii και iv της περ. α της παρ. 1 και στην περ. β της παρ. 1, μόλις ο παραλήπτης παραλάβει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα,

β) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο στοιχείο iii της περ. α της παρ. 1, όταν τα προϊόντα εξέλθουν από το έδαφος της Ένωσης και

γ) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο στοιχείο v της περ. α της παρ. 1, όταν τα προϊόντα υπαχθούν στο καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης.

6. Οι κίνδυνοι της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής καλύπτονται από εγγύηση, η οποία παρέχεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή αποστολής ή τον εγγεγραμμένο αποστολέα.

Η παρεχόμενη εγγύηση ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση.

Δεν απαιτείται η σύσταση εγγύησης για διακινήσεις ενεργειακών προϊόντων μεταξύ κρατών μελών μέσω σταθερών αγωγών, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

7. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 6, δύναται στις ενδεδειγμένες περιπτώσεις και με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται με την απόφαση της περ. γ της παρ. 8, να επιτρέπεται η παροχή εγγύησης από τον μεταφορέα, τον κύριο των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τον παραλήπτη ή από κοινού από δύο ή περισσότερα από τα πρόσωπα αυτά και τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 6.

Στις περιπτώσεις προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη-μέλη, για τα οποία προβλέπεται επικόλληση ένσημης ταινίας φορολογίας στο εσωτερικό της Χώρας, η εγγύηση μπορεί να βαρύνει το πρόσωπο που παραλαμβάνει τις ταινίες αυτές και παρέχεται τη στιγμή της παραλαβής τους.

8. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται:

- α) οι περιπτώσεις για τις οποίες επιτρέπεται η άμεση παράδοση στο εσωτερικό της χώρας σύμφωνα με την παρ. 2, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτή πραγματοποιείται,
- β) το είδος της παρεχόμενης εγγύησης της παρ. 6. Δύναται να προβλέπονται εξαιρέσεις από την υποχρέωση παροχής εγγύησης, σε ενδεδειγμένες περιπτώσεις και μόνο για διακινήσεις υπό καθεστώς αναστολής που πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου στο εσωτερικό της Χώρας και να καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα,
- γ) οι όροι και οι προϋποθέσεις για την παροχή εγγύησης από τα πρόσωπα της παρ. 7.»

Άρθρο 20

Εγγεγραμμένος παραλήπτης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 113 ν. 2960/2001 (παρ. 1 του άρθρου 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Η παρ. 1 του άρθρου 113 του ν. 2960/2001 (Α' 265) τροποποιείται α) ως προς την προσθήκη της λέξης «της Ε.Ε.» ως προσδιοριστικό του κράτους μέλους, β) ως προς τις ενέργειες στις οποίες δεν δύναται να προβαίνει ο εγγεγραμμένος παραλήπτης, και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Ο εγγεγραμμένος παραλήπτης δύναται στο πλαίσιο των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων να παραλαμβάνει προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προερχόμενα από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής, δεν επιτρέπεται, ωστόσο, να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να αποθηκεύει ή να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής.»

Άρθρο 21

Διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής μέσω μηχανοργανωμένου συστήματος – Τροποποίηση άρθρου 114 του ν. 2960/2001 (άρθρα 20, 21, 22, 24 και 25 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 114 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) ως αρμόδιες αρχές προσδιορίζονται οι τελωνειακές αρχές, β) στην παρ. 1 απαλείφεται η αναφορά στον Κανονισμό (ΕΚ) 684/2009, γ) στην παρ. 2 απαλείφεται η αναφορά στην Απόφαση 1152/2003/ΕΚ, γ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 ο «αποθηκευτής» αντικαθίσταται από τον «παραλήπτη», δ) η παρ. 5 αντικαθίσταται, ε) στην παρ. 6 προστίθεται το πρόσωπο του μεταφορέα για την περίπτωση που κανένα πρόσωπο δεν συνοδεύει τα προϊόντα, στ) στην παρ. 8 στα) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο, προκειμένου να προβλεφθεί η δυνατότητα τροποποίησης του παραλήπτη των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης

προϊόντων, στβ) προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ζ) στην παρ. 9 προστίθεται τρίτο εδάφιο, η) το πέμπτο εδάφιο της παρ. 10 τροποποιείται ως προς τη διαβίβαση της αναφοράς στον αποστολέα από την τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού, θ) η παρ. 11 τροποποιείται ως προς τις περιπτώσεις και τον τρόπο σύνταξης της αναφοράς εξαγωγής, ι) η παρ. 12 τροποποιείται ως προς το αρμόδιο όργανο έκδοσης της προβλεπόμενης απόφασης, ια) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 114 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 114

Διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής μέσω μηχανοργανωμένου συστήματος

1. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα υπό καθεστώς αναστολής μόνον εάν πραγματοποιείται υπό την κάλυψη του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με τις παρ. 2 και 3.

Με την επιφύλαξη της παρ. 1 του άρθρου 112, η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής εξ ολοκλήρου στο εσωτερικό της Χώρας πραγματοποιείται με την ίδια διαδικασία.

2. Για τους σκοπούς της παρ. 1, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου στην τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

3. Η τελωνειακή αρχή επαληθεύει ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου.

Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο αποστολέας.

Εάν τα στοιχεία αυτά είναι έγκυρα, η τελωνειακή αρχή αποδίδει στο έγγραφο μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς και τον κοινοποιεί στον αποστολέα.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία i, ii και iv της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, στην περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 112 και στην παρ. 2 του άρθρου 112, οι τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους αποστολής διαβιβάζουν πάραυτα το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στις τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους προορισμού, οι οποίες το προωθούν στον παραλήπτη, εάν ο παραλήπτης είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος παραλήπτης.

Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής εξ ολοκλήρου στο εσωτερικό της χώρας και προορίζονται για εγκεκριμένο αποθηκευτή, το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο διαβιβάζεται από την τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής στην τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού και στον εγκεκριμένο αποθηκευτή.

5. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία iii και v της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, εάν το κράτος μέλος αποστολής είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος εξαγωγής όπου υποβάλλεται η διασάφηση εξαγωγής, οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής.

Ο διασαφιστής παρέχει στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς, με τον οποίο δηλώνονται τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που αναφέρονται στη διασάφηση εξαγωγής.

Οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής επαληθεύουν, πριν από την παράδοση των προϊόντων προς εξαγωγή, κατά πόσον τα δεδομένα του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου αντιστοιχούν σε εκείνα που περιέχονται στη διασάφηση εξαγωγής.

Αν υπάρχουν αναντιστοιχίες μεταξύ του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου και της διασάφησης εξαγωγής, οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής τις γνωστοποιούν στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

Αν τα προϊόντα δεν πρόκειται πλέον να εξέλθουν από το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής γνωστοποιούν, μόλις το αντιληφθούν, στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, ότι τα προϊόντα δεν πρόκειται πλέον να εξέλθουν του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης. Οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν πάραυτα τη γνωστοποίηση στον αποστολέα. Με την παραλαβή της γνωστοποίησης, ο αποστολέας ακυρώνει το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 7 ή αλλάζει τον προορισμό των προϊόντων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 8.

6. Ο αποστολέας παρέχει στο πρόσωπο που συνοδεύει τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ή, αν κανένα πρόσωπο δεν συνοδεύει τα προϊόντα, στον μεταφορέα, τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς. Το πρόσωπο που συνοδεύει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή ο μεταφορέας παρέχει τον εν λόγω κωδικό στις αρμόδιες αρχές κάθε φορά που θα το ζητήσουν καθ' όλη τη διάρκεια της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

7. Ο αποστολέας μπορεί να ακυρώνει το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο εάν δεν έχει αρχίσει η διακίνηση σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 112.

8. Κατά τη διάρκεια της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής, ο αποστολέας μπορεί, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, να αλλάζει τον προορισμό ή τον παραλήπτη των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, σε έναν από τους προορισμούς που αναφέρονται στα στοιχεία i, ii, iii ή ν της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112 ή στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Προς τον σκοπό αυτό, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού εγγράφου αλλαγής προορισμού στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα.

9. Στην περίπτωση διακίνησης, διά θαλάσσης ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών, ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής τα οποία προορίζονται για παραλήπτη ο οποίος δεν είναι οριστικά γνωστός κατά τη χρονική στιγμή υποβολής από τον αποστολέα του σχεδίου ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στην παρ. 1, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέπουν στον αποστολέα να παραλείπει από το έγγραφο αυτό τα στοιχεία που αφορούν τον παραλήπτη.

Μόλις γίνουν γνωστά τα στοιχεία που αφορούν στον παραλήπτη, το αργότερο δε όταν λήξει η διακίνηση, ο αποστολέας, κάνοντας χρήση της διαδικασίας της παρ. 8, τα διαβιβάζει αμέσως στην τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις διακινήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία iii και ν της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112.

10. Κατά την παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σε οποιονδήποτε από τους προορισμούς που αναφέρονται στα στοιχεία i, ii ή iv της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112 ή στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου, ο παραλήπτης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την λήξη της διακίνησης, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δεόντως δικαιολογημένες από τις αρμόδιες αρχές, υποβάλλει αναφορά για την παραλαβή τους, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος.

Η τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού επαληθεύει ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στην αναφορά παραλαβής.

Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο παραλήπτης.

Εάν τα στοιχεία αυτά είναι έγκυρα, η τελωνειακή αρχή επιβεβαιώνει στον παραλήπτη την καταχώριση της αναφοράς παραλαβής και τη διαβιβάζει στις τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους αποστολής, οι οποίες στη συνέχεια τη διαβιβάζουν στον αποστολέα.

Όταν τα προϊόντα διακινούνται εξ ολοκλήρου στο εσωτερικό της Χώρας, η αναφορά παραλαβής διαβιβάζεται από την τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού στην τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής και στον αποστολέα.

11. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο iii της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112 και στην περ. β της ίδιας παραγράφου κατά περίπτωση, το τελωνείο εξαγωγής συντάσσει αναφορά εξαγωγής μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, με βάση τις πληροφορίες σχετικά με την έξοδο των προϊόντων, τις οποίες έχει λάβει από το τελωνείο εξόδου που αναφέρεται στο άρθρο 329 του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 ή από το τελωνείο όπου διεκπεραιώνονται οι διατυπώσεις για την έξοδο προϊόντων από το τελωνειακό έδαφος, που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 54, η οποία βεβαιώνει ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξήλθαν από το έδαφος της Ένωσης.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο στοιχείο ν της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, το αρμόδιο τελωνείο εξαγωγής συντάσσει αναφορά εξαγωγής, με βάση τις πληροφορίες που έχει λάβει από το τελωνείο εξόδου σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 329 του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447.

Το τελωνείο εξαγωγής επαληθεύει ηλεκτρονικά τα στοιχεία με βάση τα οποία πρόκειται να συνταχθεί η αναφορά εξαγωγής σύμφωνα με την παρούσα. Μόλις επαληθευτούν τα εν λόγω στοιχεία και εφόσον το κράτος μέλος αποστολής είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος εξαγωγής, το αρμόδιο τελωνείο εξαγωγής διαβιβάζει την αναφορά εξαγωγής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, οι οποίες στη συνέχεια την διαβιβάζουν στον αποστολέα.

Στις περιπτώσεις που ο τόπος αποστολής των προϊόντων και το τελωνείο εξαγωγής βρίσκονται στο εσωτερικό της χώρας, η αναφορά εξαγωγής προωθείται στην αρμόδια αρχή του τόπου αποστολής και στον αποστολέα.

12. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται οι διαδικασίες για την υποβολή της αναφοράς παραλαβής των προϊόντων από τους παραλήπτες που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 68, από τους περιστασιακά εγγεγραμμένους παραλήπτες που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 113, καθώς και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 22

Διαδικασίες σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι μη διαθέσιμο – Τροποποίηση άρθρου 115 του ν. 2960/2001 (άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 115 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) ως αρμόδιες αρχές προσδιορίζονται οι τελωνειακές αρχές, β) η αναφορά σε «εκτός λειτουργίας» σύστημα αντικαθίσταται από τη αναφορά σε «μη διαθέσιμο» σύστημα, γ) η φράση «έντυπο έγγραφο» αντικαθίσταται από τη φράση «εφεδρικό έγγραφο», δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 δα) η επικύρωση αντικαθίσταται από την επαλήθευση και δβ) προστίθεται η προϋπόθεση της εγκυρότητας των στοιχείων, ε) στην παρ. 3 διαγράφεται το πρώτο εδάφιο, στ) στο τέλος της παρ. 4 προστίθενται δύο νέα εδάφια, ζ) στο πρώτο και το τέταρτο εδάφιο της παρ. 6 προστίθεται η περίπτωση της γνωστοποίησης, η) στην παρ. 7 αντικαθίσταται το αρμόδιο όργανο για την έκδοση της προβλεπόμενης απόφασης, θ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 115 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 115

Διαδικασίες σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι μη διαθέσιμο

1. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 1 του άρθρου 114, σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας μπορεί να αρχίζει τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, υπό την προϋπόθεση:

α) ότι τα προϊόντα συνοδεύονται από εφεδρικό έγγραφο, το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με το σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 114,

β) ότι ενημερώνει τις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της διακίνησης.

Σε περίπτωση που ο τόπος αποστολής των προϊόντων βρίσκεται στο εσωτερικό της χώρας, ο αποστολέας πριν από την έναρξη της διακίνησης υποβάλλει στην τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής ένα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στην περ. α, για την ενδεχόμενη επαλήθευση των στοιχείων που περιέχονται σε αυτό και, εφόσον για τη μη διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος ευθύνεται ο ίδιος, ενημερώνει σχετικά με τους λόγους της μη διαθεσιμότητας.

2. Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος, ο αποστολέας υποβάλλει για τη συγκεκριμένη διακίνηση σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 114.

Μόλις επαληθευτούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 114, αν τα εν λόγω στοιχεία είναι έγκυρα, το έγγραφο αυτό αντικαθιστά το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στην περ. α' της παρ. 1. Οι παρ. 4, 5, 10 και 11 του άρθρου 114 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Ο αποστολέας οφείλει να φυλάσσει αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στην περ. α' της παρ. 1, στα λογιστικά του αρχεία.

4. Εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας μπορεί να τροποποιήσει τον προορισμό των προϊόντων, όπως αναφέρεται στην παρ. 8 του άρθρου 114 και κοινοποιεί τις εν λόγω πληροφορίες στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας άλλα μέσα επικοινωνίας. Για τον σκοπό αυτό ο αποστολέας ενημερώνει την τελωνειακή αρχή του τόπου αποστολής πριν από την έναρξη της αλλαγής προορισμού. Οι παρ. 2 και 3 του παρόντος εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος μέλος αποστολής στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία iii και v της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, ο αποστολέας παρέχει αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου που αναφέρεται στην περ. α της παρ. 1, στον διασαφιστή.

Ο διασαφιστής παρέχει στις αρμόδιες αρχές του τόπου εξαγωγής αντίγραφο του εν λόγω εφεδρικού εγγράφου, το περιεχόμενο του οποίου αντιστοιχεί στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που δηλώνονται στη διασάφηση εξαγωγής ή τον μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό του εφεδρικού εγγράφου.

5. Όταν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία i, ii και iv της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, στην περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 112 και στην παρ. 2 του άρθρου 112, η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 114, δεν μπορεί να υποβληθεί κατά την περάτωση μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην ίδια παράγραφο, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι μη διαθέσιμο στο κράτος-μέλος προορισμού είτε διότι, σύμφωνα με την περίπτωση που αναφέρεται στην παρ. 1, δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρ. 2, ο παραλήπτης υποβάλλει στην τελωνειακή αρχή του τόπου προορισμού, εξαιρουμένων δεόντως

αιτιολογημένων περιπτώσεων, εφεδρικό έγγραφο, το οποίο περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς παραλαβής και επιβεβαιώνει την περάτωση της διακίνησης.

Οι τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους προορισμού αποστέλλουν αντίγραφο του εφεδρικού εγγράφου στις τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους αποστολής, οι οποίες το διαβιβάζουν στον αποστολέα ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του, εκτός εάν η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 114 μπορεί να τους υποβληθεί εγκαίρως από τον παραλήπτη μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή εκτός αν πρόκειται για δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Η διαδικασία της παρούσας παραγράφου εφαρμόζεται κατ' αναλογία, μεταξύ των τελωνειακών αρχών της Χώρας, όταν η διακίνηση υπό καθεστώς αναστολής πραγματοποιείται εξ ολοκλήρου στο εσωτερικό της.

Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος-μέλος προορισμού ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρ. 2, ο παραλήπτης υποβάλλει αναφορά παραλαβής, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 114. Τα εδάφια δεύτερο έως και πέμπτο της παρ. 10 του άρθρου 114 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

6. Όταν, στην περίπτωση που αναφέρεται στα στοιχεία iii και v της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 114 ή η γνωστοποίηση ότι τα προϊόντα δεν θα εξέλθουν πλέον από το έδαφος της Ε.Ε. όπως προβλέπεται στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 114, δεν είναι δυνατό να καταρτιστεί στη λήξη μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο στο κράτος-μέλος εξαγωγής, είτε διότι, στην περίπτωση που αναφέρεται στην παρ. 1, οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρ. 2 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, οι τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους εξαγωγής αποστέλλουν στις τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους αποστολής έγγραφο που περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς εξαγωγής ή της γνωστοποίησης και πιστοποιεί τη λήξη της διακίνησης ή ότι τα προϊόντα δεν θα εξέλθουν από το έδαφος της Ε.Ε., εκτός εάν η αναφορά εξαγωγής ή η γνωστοποίηση, μπορεί να καταρτιστεί συντόμως μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Οι τελωνειακές αρχές του κράτους-μέλους αποστολής διαβιβάζουν στον αποστολέα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του.

Η διαδικασία της παρούσας παραγράφου εφαρμόζεται κατ' αναλογία, μεταξύ των τελωνειακών αρχών της χώρας, όταν ο τόπος αποστολής και το τελωνείο εξαγωγής βρίσκονται στο εσωτερικό της.

Μόλις αποκατασταθεί η διαθεσιμότητα του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος εξαγωγής ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στην παρ. 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν αναφορά εξαγωγής σύμφωνα με το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 114 ή τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 114. Τα εδάφια τρίτο έως και πέμπτο της παρ. 11 του άρθρου 114, εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

7. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 23

Εναλλακτική απόδειξη παραλαβής και αποδεικτικά στοιχεία για την έξοδο – Τροποποίηση

άρθρου 116 του ν. 2960/2001

(άρθρο 28 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 116 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) ο τίτλος αντικαθίσταται, β) στην παρ. 1 προστίθεται η αναφορά στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 114, γ) η παρ. 2 αντικαθίσταται, δ) προστίθεται παρ. 4, ε) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 116 διαμορφώνεται ως εξής:

« Άρθρο 116

Εναλλακτική απόδειξη παραλαβής και αποδεικτικά στοιχεία για την έξοδο

1. Με την επιφύλαξη των παρ. 5 και 6 του άρθρου 115, η αναφορά παραλαβής, που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 114, ή η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 114, πιστοποιούν ότι μια διακίνηση προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης έχει λήξει, σύμφωνα με την παρ 5 του άρθρου 112.

2. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 1, εάν δεν υπάρχει αναφορά παραλαβής ή αναφορά εξαγωγής για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στις παρ. 5 και 6 του άρθρου 115, μπορεί να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη για τη λήξη της διακίνησης υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία i, ii και iv της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, στην περ. β της παρ. 1 του άρθρου 112 και στην παρ. 2 του άρθρου 112, δύναται να προσκομισθεί εναλλακτική απόδειξη για τη λήξη της διακίνησης με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού, με βάση κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν φθάσει στον προορισμό τους.

Κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί το εφεδρικό έγγραφο που αναφέρεται στην περ. α της παρ. 1 του άρθρου 115.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία iii και v της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, στις περιστάσεις που καθορίζονται στην παρ. 2, έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης, οι τελωνειακές αρχές:

α) κάνουν δεκτή, ως αποδεικτικό στοιχείο για το ότι τα προϊόντα έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης, θεώρηση των αρχών του κράτους μέλους της Ε.Ε. στο οποίο βρίσκεται το τελωνείο εξόδου, η οποία πιστοποιεί ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα έχουν εξέλθει από το έδαφος της Ένωσης ή έχουν υπαχθεί στο καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης, σύμφωνα με την υποπερ. ν της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 112,

β) μπορούν να λάβουν υπόψη κάθε συνδυασμό των ακόλουθων αποδεικτικών στοιχείων:

βα) δελτίο παράδοσης,

ββ) έγγραφο υπογεγραμμένο ή επικυρωμένο από τον οικονομικό φορέα που έχει πραγματοποιήσει τη μεταφορά των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ε.Ε., το οποίο πιστοποιεί την έξοδο των προϊόντων,

βγ) έγγραφο στο οποίο η τελωνειακή αρχή κράτους μέλους της Ε.Ε. ή τρίτης χώρας πιστοποιεί την παράδοση σύμφωνα με τους κανόνες και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται για αυτήν την πιστοποίηση στο εν λόγω κράτος μέλος ή χώρα,

βδ) καταχωρίσεις που τηρούνται από τους οικονομικούς φορείς σχετικά με προϊόντα τα οποία προμηθεύουν σε πλοία, αεροσκάφη ή υπεράκτιες εγκαταστάσεις,

βε) άλλα αποδεικτικά στοιχεία αποδεκτά από τις αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

Αν οι τελωνειακές αρχές αποδεχθούν τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία, προβαίνουν σε λήξη της διακίνησης μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος.

3. Οι αρμόδιες αρχές της χώρας παρέχουν αμοιβαία συνδρομή στις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών-μελών, ανταλλάσσουν πληροφορίες με αυτές και συνεργάζονται με την Επιτροπή, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή των ρυθμίσεων που διέπουν τη διακίνηση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, καθώς και η είσπραξη των εν λόγω φόρων, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 389/2012 του Συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2004 «για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης» (L 121).

4. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή των παρ. 2 και 3.»

Άρθρο 24

Παρατυπίες κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση – Τροποποίηση άρθρου 119 του ν. 2960/2001 (άρθρο 46 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Στο άρθρο 119 του ν. 2960/2001 (Α' 265): α) η παρ. 3 αντικαθίσταται, β) προστίθενται νέες παρ. 3Α και 5, γ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 119

Παρατυπίες κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση

1. Σε περίπτωση που διαπραχθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 57 ή την παρ. 1 του άρθρου 60, σε έδαφος κράτους μέλους της Ε.Ε. άλλο από το έδαφος κράτους μέλους στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, τα προϊόντα υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, ο οποίος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

Σε περίπτωση που η παρατυπία διαπραχθεί στο έδαφος της χώρας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο εσωτερικό της Χώρας.

2. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί παρατυπία στο εσωτερικό της Χώρας κατά τη διάρκεια της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε., σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 57 ή την παρ. 1 του άρθρου 60, και δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος στον οποίο διαπράχθηκε η παρατυπία, αυτή θεωρείται ότι διαπράχθηκε και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο εσωτερικό της χώρας.

Ωστόσο, εάν εξακριβωθεί σε ποιου κράτους μέλους το έδαφος πράγματι διαπράχθηκε η παρατυπία πριν από τη λήξη τριετούς περιόδου από την ημερομηνία απόκτησης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εφαρμόζεται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1.

3. Τον ειδικό φόρο κατανάλωσης υποχρεούται να καταβάλει το πρόσωπο που εγγυήθηκε την καταβολή του, σύμφωνα με την περ. α της παρ. 2 του άρθρου 57Α ή την παρ. 4 του άρθρου 60, καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο συμμετείχε στην παρατυπία, με την επιφύλαξη του άρθρου 119Α. Σε περίπτωση περισσότερων υπόχρεων για την καταβολή του ίδιου ειδικού φόρου κατανάλωσης, τα πρόσωπα αυτά είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεα για την πληρωμή της οφειλής.

3Α. Για υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία τέθηκαν σε ανάλωση στην Ελλάδα, η αρμόδια τελωνειακή αρχή, κατόπιν σχετικού αιτήματος, επιστρέφει ή διαγράφει τον ειδικό

φόρο κατανάλωσης ο οποίος επιβλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. όπου διαπράχθηκε ή διαπιστώθηκε η παρατυπία.

Όταν το κράτος μέλος προορισμού είναι η Ελλάδα και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που αναλογεί στα προϊόντα επιβλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε, όπου διαπράχθηκε ή διαπιστώθηκε η παρατυπία, οι τελωνειακές αρχές αποδεσμεύουν την εγγύηση που έχει κατατεθεί κατ' εφαρμογή της περ. α της παρ. 2 του άρθρου 57Α ή της περ. α της παρ. 4 του άρθρου 60.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρατυπία» νοείται η κατάσταση που δημιουργείται κατά τη διάρκεια διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, βάσει της παρ. 1 του άρθρου 57 ή της παρ. 1 του άρθρου 60, η οποία δεν καλύπτεται από το άρθρο 61 και λόγω της οποίας δεν έληξε με κανονικό τρόπο μια διακίνηση ή μέρος μιας διακίνησης προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

5. Οποιαδήποτε απουσία εγγραφής ή πιστοποίησης ενός ή και όλων των προσώπων που εμπλέκονται στη διακίνηση, κατά παράβαση της παρ. 1 του άρθρου 57 ή της περ. α της παρ. 4 του άρθρου 60 ή οποιαδήποτε μη τήρηση της παρ. 1 του άρθρου 57Α, θεωρείται παρατυπία. Οι παρ. 1 έως 4 εφαρμόζονται αναλόγως, εκτός εάν ο παραλήπτης είναι υπόχρεος να καταβάλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 60.»

Άρθρο 25
Μεταβατικές διατάξεις
(άρθρο 54 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/262)

Επιτρέπεται η παραλαβή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με τις διατυπώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 57 και 58 του ν. 2960/2001 (Α'265), όπως αυτές καθορίζονται πριν από την αντικατάσταση των άρθρων 57 και 58 από τα άρθρα 6 και 9 του παρόντος αντίστοιχα, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡ. 5 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ)
2017/952 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ 29ης ΜΑΪΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2016/1164 ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ
ΑΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ (L 144) – ΠΡΟΣΘΗΚΗ
ΠΑΡΑΓΡΑΦΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 66B ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 26
Σκοπός

Σκοπός του παρόντος είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της παρ. 5 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/952 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2017 για την τροποποίηση της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/1164 όσον αφορά τις ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων με τρίτες χώρες (L 144), προκειμένου να θεσπιστούν κανόνες για την εξουδετέρωση των ασυμφωνιών στη μεταχείριση αντίστροφων υβριδικών μέσων.

Άρθρο 27
Αντικείμενο

Αντικείμενο του παρόντος είναι η θέσπιση κανόνων για την εξουδετέρωση των ασυμφωνιών στη μεταχείριση αντίστροφων υβριδικών μέσων με τρίτες χώρες που οφείλονται στην αλληλεπίδραση μεταξύ των συστημάτων φορολόγησης εταιρειών των κρατών μελών.

Άρθρο 28

Ασυμφωνίες στη μεταχείριση αντίστροφων υβριδικών μέσων – Προσθήκη παρ. 10 και 11 στο άρθρο 66B του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (παρ. 5 άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/952)

Στο άρθρο 66B του ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθενται παρ. 10 και 11 ως ακολούθως:

«10. Εάν μία ή περισσότερες συνδεδεμένες επιχειρήσεις κατά την έννοια της παρ. 3, οι οποίες δεν έχουν φορολογική κατοικία στην Ελλάδα και διατηρούν συνολικά άμεσο ή έμμεσο συμφέρον σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) ή και άνω των δικαιωμάτων ψήφου, των τόκων του κεφαλαίου ή του μεριδίου στα κέρδη μιας υβριδικής οντότητας που έχει συσταθεί ή είναι εγκατεστημένη στην Ελλάδα, βρίσκονται σε δικαιοδοσία ή δικαιοδοσίες που αντιμετωπίζουν την υβριδική οντότητα ως υποκείμενη σε φόρο στην Ελλάδα, τότε η υβριδική οντότητα θεωρείται φορολογικός κάτοικος Ελλάδος και φορολογείται για το εισόδημά της στο μέτρο που το εν λόγω εισόδημα δεν φορολογείται διαφορετικά δυνάμει της ελληνικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας οποιασδήποτε άλλης δικαιοδοσίας.

11. Η παρ. 10 δεν εφαρμόζεται σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «οργανισμός συλλογικών επενδύσεων» νοείται ο επενδυτικός οργανισμός ή η εταιρεία ευρείας συμμετοχής μετόχων που διατηρεί ένα διαφοροποιημένο χαρτοφυλάκιο κινητών αξιών και διέπεται από κανονισμό προστασίας του επενδυτή στη χώρα όπου ο οργανισμός ή η εταιρεία είναι εγκατεστημένα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 29 Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με την επιφύλαξη των παρ. 2 και 3.
2. Η ισχύς των άρθρων 1 έως και 25 αρχίζει από τις 13 Φεβρουαρίου 2023.
3. Τα άρθρα 26, 27 και 28 ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2022.